

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2025, sp. zn. OÚPSŘ 37/2024-OSŘ,
č. j. KÚLK 40207/2025-OSŘ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

I. Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu

Desná, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. MUDESNA/3701/2021/320/SU, č. j. MUDESNA/3227/2023/SU, jímž bylo zastaveno řízení o dodatečném povolení blíže specifikované stavby kanalizační přípojky z objektu čp. X v obci Kořenov.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že předmětná kanalizační přípojka byla zbudována v roce 2014 bez potřebného veřejnoprávního povolení. Pro vydání dodatečného povolení stavby je rozhodující stav v době rozhodování správních orgánů. Žalobce nemá práva ke všem pozemkům, přes něž kanalizační přípojka vede, a nemá souhlasy jejich vlastníků. Naopak byl zjištěn nesouhlas vlastníků těchto pozemků. Dalším důvodem k ukončení řízení je, že kanalizační přípojka není zaústěna do kanalizačního řadu, ale do potrubí, které je sdruženou kanalizační přípojkou. V současné době lze kanalizační přípojky napojovat pouze na potrubí, které má statut veřejného kanalizačního řadu, což zde není splněno. Z těchto důvodů nemohla být přípojka dodatečně povolena, a žalovaný tedy potvrdil usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. K argumentaci žalobce žalovaný uvedl, že pokud snad žalobce přípojku v minulosti budoval v součinnosti s obcí Kořenov, jde o nešťastnou situaci.
3. Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť nezohledňuje skutkový stav věci, oprávněné očekávání žalobce a princip právní jistoty. Kanalizační přípojka byla vybudována již v roce 2014 na základě přímých pokynů obce Kořenov. Obec označila místo napojení, vyžádala souhlasy vlastníků pozemků, provedla tlakovou zkoušku a uzavřela s žalobcem smlouvu o odvádění odpadních vod. Žalobce jednal v dobré víře a důvěře k jednání obce jako veřejné autority. Obec sama navodila dojem, že kanalizace je veřejná, že napojení je žádoucí a že přípojka je realizována v souladu se zákonem. Kanalizace je od té doby řádně využívána, žalobce pravidelně hradí stočné. Až po letech začala obec tvrdit, že kanalizace není její, a podala podnět ke zrušení stavebního řízení. Tento obrat byl překvapivý a zcela odporuje předchozímu chování správních orgánů. Jednání obce žalobce považuje za nesprávný úřední postup s odkazem na § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Rozhodnutí žalovaného se opírá pouze o formální otázku vlastnictví kanalizace, aniž by posoudil skutkové okolnosti a historii případu. Žalobce nebyl účasten na žádném protiprávním jednání, naopak doložil snahu situaci napravit – například návrhem nové trasy přípojky, který však obec odmítla. Tím došlo k porušení zásady materiální pravdy, proporcionality a rovnosti účastníků. Obec Kořenov vybudovala v roce 2013 novou čistírnu odpadních vod a aktivně usilovala o napojení co největšího počtu nemovitostí, aby splnila podmínky dotačního programu. Žalobce se připojil na základě této iniciativy, a to v důvěře, že jedná v souladu se zákonem i se zájmy obce.
4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce neuvádí žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly napadené rozhodnutí. Vzhledem k nesouhlasu vlastníků pozemků, na nichž je stavba umístěna, nebylo možno stavbu dodatečně povolit. Dalším důvodem je nezaústění přípojky do veřejného kanalizačního řadu. Okolnosti uváděné žalobcem by mohly mít význam v případném civilním soudním řízení, jsou však bez významu v řízení o dodatečném povolení stavby a jeho soudním přezkumu.

5. Ze správního spisu soud zjistil, že oznámením ze dne 8. 12. 2021 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby kanalizační přípojky, jakož i stavebních úprav objektu čp. X v obci Kořenov. Žalobce požádal o dodatečné povolení stavby a postupně ke své žádosti dodal podklady. Stavební úřad vyloučil řízení o žádosti o dodatečné povolení kanalizační přípojky k samostatnému projednání. Shora označeným usnesením stavební úřad řízení o dodatečném povolení kanalizační přípojky zastavil. Konstatoval, že kanalizační přípojka je zaústěna do jiné kanalizační přípojky, což není možné. Stavební úřad tedy vyhodnotil podanou žádost jako zjevně právně nepřipustnou. K odvolání žalobce přezkoumal toto usnesení žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí.
6. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
7. K projednání věci nařídil soud jednání. Při něm účastníci setrvali na svých stanoviscích. Dokazování soud neprováděl, neboť toho pro vypořádání podané žaloby nebylo třeba. Důkazní návrhy žalobce – označené v žalobě jako přílohy – se, kromě obsahu správního spisu, jímž správní soud dokazování neprovádí, neboť je s ním seznámen, týkaly vztahů žalobce s obcí Kořenov a okolností budování kanalizační přípojky v roce 2014. Tyto skutečnosti soud považoval z důvodů uvedených níže za irelevantní.
8. Jestliže soud uvedl, že napadené rozhodnutí přezkoumává v mezích vytyčených žalobou, musí konstatovat, že podaná žaloba jej ke zrušení napadeného rozhodnutí nevede. Středobodem žaloby je popis situace v době budování kanalizační přípojky v roce 2014, kdy žalobce přípojku budoval v součinnosti či na pokyn obce Kořenov, v níž měl důvěru. Tato obec později pro žalobce překvapivě změnila postoj. Z těchto důvodů však nelze rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým usnesením považovat za nezákonné.
9. Hovořit nelze ani o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Jejich rozhodnutí ve svém souhrnu srozumitelně vysvětlují, proč správní orgány nepovažují za naplněné podmínky pro dodatečné povolení stavby a že v takové situaci považují žádost o dodatečné povolení přípojky za zjevně právně nepřipustnou, a řízení proto zastavují. Žalobní argumentace se s argumentací správních orgánů míjí. Právní úprava § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), upravující podmínky, za nichž lze stavbu dodatečně povolit, ani správními orgány užitá úprava § 66 správního řádu neobsahuje pravidlo, na jehož základě by bylo možno žalobě soustředící se na historii budování přípojky vyhovět.
10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jasně konstatoval, že předmětná kanalizační přípojka byla zbudována bez potřebného veřejnoprávního povolení, vede přes pozemky od žalobce odlišných vlastníků, kteří projevíli nesouhlas s vedením přípojky přes jejich pozemky, a nadto se nepřipustně napojuje do jiné kanalizační přípojky, nikoli do kanalizačního řádu. Proti těmto závěrům se žalobce vůbec nevymezuje. Rozhodnutí žalovaného se neopírá pouze o formální otázku vlastnictví kanalizace, jak uvádí žaloba. Zákonné podmínky dodatečného povolení stavby nelze negovat jen proto, že snad v minulosti, kdy žádné stavební řízení neproběhlo, se stavbou sousedé souhlasili či na ní měla zájem obec Kořenov.

Tuto obec a její jednání v samostatné působnosti nelze zaměňovat se správními orgány, které ve věci v přenesené působnosti, tj. v rámci výkonu státní správy, rozhodovaly. Rozhodující správní orgány nejsou orgány obce Kořenov a jsou vázány zákonem. Z důvodů prezentovaných žalobcem nemohly správní orgány kanalizační přípojku dodatečně povolit. Tím by ignorovaly právní úpravu zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, či stavebního zákona, dle jehož § 184a je k dodatečnému povolení vyžadován (ve stavebním řízení aktuální) souhlas vlastníků pozemků dotčených stavbou.

11. Je-li tedy žaloba soustředěna kolem historických okolností a z nich plynoucího přesvědčení žalobce, nepostačuje to k odůvodnění závěru o tom, že by kanalizační přípojka měla být povolena, resp. o tom, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Pokud žalobce považuje jakékoli jednání obce Kořenov za nesprávný úřední postup ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, popřípadě se cítí jinak poškozen, nezbývá než jej odkázat na civilní soudní řízení. Jednání obce Kořenov či jejích představitelů není předmětem přezkumu zdejšího správního soudu.
12. Vzhledem k uvedenému soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. března 2026

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu